

Audrey Carlan

Alles heeft een prijs

april | mei | juni

Deel 2 van de *Calendar Girl*-serie

APRIL

Calendar Girl

1

‘Hé, kijk eens wat een lekkertje,’ waren de eerste woorden die van Mason Murphy’s sexy lippen rolden. Door die uitspraak, en door de blik die hij over me heen liet glijden, kreeg ik het op slag heel erg warm, maar niet omdat ik het zo fijn vond. De honkballer stond, met een pilotenzonnebril op zijn neus, tegen een limousine geleund. Hij had roodbruin haar en een zelfverzekerd lachje dat al zijn vrouwelijke fans waarschijnlijk een nat slipje bezorgde, maar ik was minder snel onder de indruk. Daarvoor had ik in de afgelopen paar maanden iets te veel ongelooftelijke knappe mannen leren kennen.

Ik stak mijn hand uit. Hij tuitte zijn lippen, schoof zijn bril boven op zijn hoofd en keek me met verbijsterend groene ogen aan. Ze hadden de kleur van smaragden en waren al net zo mooi.

‘Wat, krijg ik geen zoen?’

Ik fronste mijn wenkbrauwen, verplaatste mijn gewicht naar een been zodat mijn heup uitstak en sloeg mijn armen over elkaar. ‘Kun je niets originelers verzinnen?’

Met een ruk hief hij zijn hoofd. Hij zette de bril af en stak het uiteinde van de ene poot tussen zijn lippen. Weer bekeek hij me van top tot teen. ‘Ah, een opgewonden standje. Te gek, ik hou wel van een uitdaging.’

Ik knipperde een paar keer met mijn ogen om er zeker van te zijn dat ik echt wakker was. Of was het kalmerende middeltje dat ik onderweg in het vliegtuig had genomen nog niet uitgewerkt? Vliegen maakte me altijd nerveus, al was dat niets vergeleken met hoe ik me nu voelde. ‘Je bent wel eigenwijs, hè?’

Hij sperde zijn ogen open. Een brede grijns gleed over zijn irritant knappe gezicht. Hoge jukbeenderen, een kin met een kuiltje en fonke-

lende ogen met een ondeugende blik. Hij liep naar me toe, sloeg een arm om mijn nek en drukte een kus op mijn slaap.

Ik moest me tot het uiterste beheersen om hem geen klap in zijn gezicht te geven. 'Je laat me nu los en stapt naar achteren. Waar zijn je manieren gebleven?'

Mason bleef vlak voor me staan en boog zich voorover om me toe te fluisteren: 'Ik weet wat voor werk je doet en dat vind ik helemaal niet erg. Helemaal niet. We gaan het samen heel gezellig hebben.'

Ik duwde zo hard tegen zijn borstkas dat ik hem op afstand kon houden. 'Hoor eens, meneer Murphy...'

'Meneer Murphy,' herhaalde hij spottend. 'O, dat klinkt leuk.'

Ik ademde diep in en klemde mijn kaken op elkaar. Ik moest niet op mijn tong bijten, want dan zou ik die geheid in tweeën bijten, zo irritant vond ik deze vent.

'Wat ik je duidelijk wilde maken voordat je me onderbrak, is dat je het niet goed hebt begrepen. Ik ben een escort. Dat betekent dat ik je in het openbaar ga begeleiden en je aangenaam gezelschap ga bieden.'

Weer stapte hij naar me toe, greep me bij mijn heupen en drukte die hardhandig tegen die van hem. 'Ik wil dolgraag weten hoe aangenaam dat is.' Hij wreef met zijn bekken tegen dat van mij en ik voelde dat er iets in zijn broek tot leven kwam.

Met een zucht duwde ik hem opnieuw van me af. 'Pak mijn bagage maar.'

Hij floot naar de chauffeur. Ja, hij floot echt. Alsof die man een of andere hond was. Hij had net zo goed 'Kom maar, jongen. Brave chauffeur' kunnen zeggen. Ik kromp in ineen en maakte me van hem los.

'Maak je maar niet druk, schatje, ik zal snel genoeg punten scoren.' Hij maakte een gebaar alsof hij met een honkbalknuppel sloeg. Ik rolde met mijn ogen en opende het portier van de limo, zodat ik kon instappen. Hij liet zijn lange lijf op de achterbank van de ruime auto zakken en klapte in zijn handen. 'Wil je wat drinken?'

Ik ben er vrij zeker van dat ik hem aankeek alsof hij van Mars kwam. 'Het is nog niet eens twaalf uur.'

Mason haalde zijn schouders op. 'Ergens op aarde is het borreltijd,' zei hij met een brutale knipoog, en hij haalde een fles champagne te-

voorschijn. Zijn tong streek over zijn volle onderlip. Mijn lijf reageerde meteen met een aangename tinteling tussen mijn dijen, maar ik schudde mijn hoofd en sloeg mijn benen over elkaar. Hij was misschien een zak, maar het ontging me niet dat hij wel een erg aantrekkelijke zak was. Mason Murphy was lang en had een lijf dat zo mooi was dat het op de cover van een tijdschrift kon staan – en dat gebeurde dan ook regelmatig. De spieren in zijn bovenarmen en bovenbenen spanden zich bijzonder fraai toen hij de fles champagne tussen zijn knieën klemde en met een ploppend geluidje de kurk eraf trok. Geen schuim. Niet slecht, dat moest ik toegeven.

‘Nou, lekkertje, we gaan eerst even een paar dingen afspreken.’

Ik sperde mijn ogen zo ver open dat mijn wenkbrauwen bijna mijn haarlijn raakten. Hij gaf me een glas champagne aan. Het was tien uur ’s morgens, maar ik pakte het toch aan. Misschien kon een drankje me kalmeren.

‘Je bent hiernaartoe gestuurd om mijn vriendin te spelen. Als we willen dat mijn fans, mijn mogelijke sponsors en zeker de media geloven dat je dat inderdaad bent, dan zullen we aardig tegen elkaar moeten doen, en snel ook. Als ik zo naar je kijk...’ Hij likte opnieuw langs zijn lippen toen hij zijn blik over me heen liet gaan, van mijn in laarzen gestoken voeten over mijn spijkerbroek naar mijn borsten. En daar bleef die blik rusten. Viezerik. ‘... weet ik dat ik van elke seconde ga genieten.’

Deze vent zou een uitdaging worden. Hij was bijzonder zeker van zichzelf, ontzettend sexy, irritant, ontzettend sexy, ronduit grof, ontzettend sexy en onvolwassen. Was dat alles? O ja, ook nog ontzettend sexy.

Hij leunde achterover op de bank tegenover me, zodat ik zijn lijf goed kon zien, en klokte met een zelfverzekerd lachje in een keer zijn glas leeg. Ik wilde me niet laten kennen en volgde zijn voorbeeld. Zijn wenkbrauwen gingen omhoog en zijn ogen fonkelden bewonderend.

‘Een vrouw naar mijn hart.’ Spottend legde hij zijn hand op zijn borstkas.

Ik leunde voorover, greep de fles en vulde mijn glas opnieuw. Toen knikte ik naar hem, ten teken dat hij me zijn glas moest geven. Dat deed hij, en ik schonk dat ook weer vol.

‘Goed, ik denk dat we even het een en ander duidelijk moeten maken.’

Hij trok een gezicht dat aangaf dat hij op het punt stond om een grap te maken, maar ik legde hem met een kille blik in mijn groene ogen het zwijgen op. Hij leunde verder achterover en hief zijn kin.

Ik glimlachte omdat ik wist dat ik deze ronde had gewonnen. ‘Ik ben misschien wel ingehuurd om een maand lang je vriendin te spelen, maar dat betekent nog niet dat ik je hoer ben.’

Hij fronste zijn wenkbrauwen.

‘Seks met een klant is volgens mijn contract vrijwillig, niet verplicht. Heb je de kleine lettertjes soms niet gelezen? Je gaat nu ontdekken wat het betekent om een maand lang geen seks te hebben.’

Zijn mond viel open. Ik zag vooral ontzetting. ‘Jezus, dat meen je niet.’ Hij trok een verafschuwd gezicht.

Ik knikte. ‘Dat meen ik wel. Je kunt maar beter dikke vrienden worden met je hand, want die ga je nog hard nodig hebben. En als de pers je betrapt met een of andere snol die er wel voor in is, dan krijgen ze van mij te horen dat dit...’ ik wees van hem naar mij, ‘... één grote schijnvertoning is. En dan zal die honderdduizend dollar die je hebt betaald pas echt geldverspilling zijn.’

Mason haalde een hand door zijn haar.

‘Je potentiële sponsors zullen er ook niet blij mee zijn als je het nog geen dag met je nieuwe vriendin uithoudt. En vergeet niet dat je je geld niet terug kunt krijgen.’

Na die woorden leunde ik achterover, sloeg mijn benen opnieuw over elkaar en nipte van de champagne. De bubbels dansten op mijn tong en wekten mijn zintuigen nog meer tot leven.

Mason keek me aan met een onpeilbare uitdrukking op zijn knappe gezicht. ‘Wat moeten we volgens jou dan doen, lekkertje?’ Grinnikend liet hij zijn blik over mijn benen naar mijn borst gaan, om me ten slotte recht aan te kijken.

‘Om te beginnen houd je ermee op me zo te noemen.’

Voordat ik nog iets kon zeggen merkte hij op: ‘Mag ik geen bijnaam voor mijn meisje hebben?’

Ik perste nadenkend mijn lippen op elkaar. Daar had hij gelijk in. ‘Ja, wel, maar je moet het niet op zo’n ranzig toontje zeggen.’

Mason gooide lachend zijn hoofd in zijn nek. Het geluid schalde door de auto en maakte de stemming wat luchtiger. Als ik hem elke dag zo kon horen lachen zou deze maand misschien wel meevallen. Hij likte weer langs zijn lippen en het gevoelige plekje tussen mijn dijen was nog steeds niet vergeten hoe het voelde als de perfecte mond van een man die gevoelige huid aanraakte waar ik nu het bloed voelde kloppen. *Rustig aan, meid!* Ik wilde mijn libido in toom houden. Sinds mijn neukfestijn met Wes van twee weken geleden was ik nog altijd hartstikke geil en wilde ik meer, maar daar hoefde ik niet op te hopen. En nu mijn huidige klant definitief van de lijst met potentiële bedpartners was geschrapt kon ik me net als hij verheugen op een maand zonder seks. Al was verheugen hier beslist het verkeerde woord.

‘Laat ook maar, ik zal er wel aan wennen. Misschien moet we elkaar iets beter leren kennen. Kun je iets meer over jezelf vertellen?’

Hij sloot zijn hand rond een van zijn grote, in denim gehulde knieën en keek naar buiten. ‘Er valt niet veel te vertellen. Ik kom uit een familie van Ierse komaf. Mijn vader is vuilnisman, ook al heb ik tegen hem gezegd dat hij de rest van zijn leven niet meer hoeft te werken. Hij is te trots om zomaar te stoppen.’

‘Hij klinkt als een prima vent.’ In tegenstelling tot mijn vader. Nou ja, dat was niet helemaal waar. Die had zijn best gedaan, gezien de omstandigheden, maar na het vertrek van mijn moeder was hij gewoon de weg kwijtgeraakt. Ik wist niet of hij het verlies van zijn grote liefde ooit echt had kunnen verwerken.

Mason lachte en liet een rij witte tanden zien die bijna helemaal recht was. Zijn hoektand stond net scheef genoeg om zijn lach bijzonder te maken. ‘Ja, mijn pa is dik in orde, eigenwijze klootzak dat-ie is. Maar hij werkt te hard. Dat heeft hij altijd al gedaan, voor mij en mijn broers.’

‘Hoeveel broers heb je?’ vroeg ik. Een gesprek als ik dit vond ik echt interessant.

Hij nipte net van zijn champagne en stak daarom bij wijze van antwoord drie vingers omhoog. ‘Mijn broers zijn allemaal hartstikke gestoord, maar ik ben gek op ze,’ zei hij. Zijn Bostonse accent was opeens veel sterker. En het was een erg sexy accent. Verdomme, als hij zo aardig bleef doen, zou het me nog moeite kosten om van hem af te blijven.

Opeens keek hij me met tot spleetjes geknepen ogen aan. Het groen kleurde donker. 'Ze vinden het vast helemaal geweldig dat ik zo'n lekker wijf aan de haak heb geslagen.' En daar was de ranzige klootzak weer.

Ik schudde mijn hoofd en haalde langzaam en diep adem. 'Goed, drie broers dus. Jonger, ouder?'

'Allemaal jonger. Brayden is eenentwintig, Conner is negentien en Shaun is zeventien. Die zit nog op school.'

Ik leunde voorover en zette mijn lege glas in de houder. 'Wauw, vier jongens.'

Mason knikte. 'Ja. Brayden werkt als barkeeper en volgt een opleiding. Hij heeft meteen na school een of ander wijf zwanger gemaakt.'

Ik kromp ineem vanwege zijn taalgebruik.

'Dat kutwijf is ervandoor gegaan en heeft dat kind bij hem achtergelaten.'

Mijn mond viel open en ik hapte naar adem. Hoe kon een vrouw haar eigen vlees en bloed in de steek laten? Mijn moeder had weliswaar hetzelfde gedaan, dus ik zou eraan gewend moeten zijn, maar mijn bloed begon te koken wanneer ik hoorde dat dit andere kinderen was overkomen.

'Dus Bray woont met Eleanor, dat is zijn dochttertje, bij mijn vader.'

Eleanor. 'Wat een mooie ouderwetse naam,' merkte ik op.

Hij keek met een meewarige glimlach uit het raampje. 'Ja, ze is naar onze moeder vernoemd.'

'Zijn je ouders gescheiden?'

Hij schudde zijn hoofd. 'Nee, mijn moeder is tien jaar geleden veel te jong overleden. Borstkanker. Dus we waren al een hele tijd met alleen mannen onder elkaar.'

Ik leunde voorover en legde een hand op zijn knie. 'Sorry, ik had er niet naar moeten vragen.'

Hij maakte een wegwijs gebaar. 'Nee, het geeft niet, het is al zo lang geleden. Maar goed, wat mijn broers betreft, Conner studeert nog in Boston en Shaun probeert voortdurend een gleuf te scoren.'

Ik maakte een verontwaardigd geluid.

'Wat is er?'

'Niets.' Het had geen zin hem erop te wijzen dat een volwassen man

in het gezelschap van een vrouw andere vrouwen niet met woorden als 'gleuf' aanduidde. 'Goed, welke sponsors zijn er eigenlijk in je geïnteresseerd?'

Toen we aankwamen bij zijn 'hol', zoals hij het noemde, werden we tot mijn verbazing begroet door een knappe tengere blondine. Ik was geen bonenstaak en had eerder een gemiddeld figuur voor een vrouw van begin twintig, maar deze griet had echt het lijf van een fotomodel. Ze was lang en had fonkelende, hemelsblauwe ogen en een perfect roze pruilmondje. Ze liep erbij als Business-Barbie, in een keurig mantelpakje en met haar goudblonde haar in een wrong. Haar kleren zagen er duur en professioneel uit, maar de manier waarop ze Mason aankeek, was helemaal niet zo zakelijk.

'Eh, meneer Murphy.' Ze stak een vinger op toen hij langs haar naar binnen beende en trok meteen een pruillip toen hij haar niet eens een blik waardig keurde.

Ik bleef vlak voor haar op de drempel staan. Toen ze eindelijk haar blik losmaakte van het achterste van Mason, die wat in de hal rondscharrelde, keek ze mij aan. Ik schoot in de lach. 'Hé holenmens, hier is een knappe blonde vrouw die je aandacht probeert te trekken,' riep ik naar hem, maar ik bleef haar aankijken. 'En je bent mijn bagage vergeten.' Ik schudde mijn hoofd en mompelde zachtjes 'Lul'.

'Pardon?' Ze draaide haar hoofd naar me toe.

Ik stak mijn hand uit. 'Mia Saunders. Ik ben Masons vriendin.'

De blonde vrouw deed heel even haar ogen dicht en haalde diep adem, alsof ze moed voor iets probeerde te vatten. 'Ik weet precies wie je bent, Mia. Wij hebben hem nota bene voorgesteld om je in te huren. Ik ben Rachel Denton, verantwoordelijk voor Masons pr. Het is mijn taak om de media te laten geloven dat jullie een setje zijn. Meestal regelt zijn agent dit soort dingen, maar nu heb ik mijn hulp aangeboden.'

'Nou, dan zullen we samen hard aan de slag moeten. Hij is nogal eigenwijs.' Ik glimlachte en Mason liep weer naar naar ons toe.

'Ben je verdwaald, lekkertje?' Zijn ogen lachten, maar de woorden wekten mijn ergernis op. Ik rolde met mijn ogen, pakte Rachel bij haar schouder en trok haar naar me toe.

Mason leek haar nu pas voor het eerst te zien, en met 'zien' bedoel ik dat hij haar van top tot teen bekeek... Twee keer. 'Rachel, wat doe jij hier? Ik dacht dat Val dit zou regelen?'

Ze schudde blozend haar hoofd. Interessant. 'Nee, Val heeft het te druk met sponsors en adverteerders regelen. Daarom regel ik dit.' Ze rechtte haar rug.

Hij kleepte haar met zijn ogen uit. 'Ik geloof niet dat ik Val zal missen,' zei hij op een toon die nu eens niet neerbuigend of onaangenaam klonk. Ook interessant. Rachel giechelde. Zijn blik leek iets zachter te worden toen hij naar haar gezicht keek. Toen hield hij voor ons allebei de deur open.

'Wat dacht je van mijn bagage?' Ik knikte naar de auto.

'O ja.' Hij bleef staan, keek even naar Rachel en draaide zich toen om, waarbij hij tegen de deur botste die niet helemaal goed in het slot was gevallen. Hij grinnikte. 'Ik, eh, ga even de bagage pakken.'

Verbaasd keek ik naar het gestuntel van de glatte versierder die zo-even nog had geblaakt van zelfvertrouwen. Die pr-meid slaagde er net zomin in om haar belangstelling te verbergen. Haar wangen kleurden felroze en haar tanden drongen in haar onderlip.

Ik wees met mijn duim over mijn schouder. 'Zie je hem wel zitten?' vroeg ik.

Ze knikte even zwijgend, maar toen vlogen haar ogen open. 'Nee! Wat? Eh, nee, je hebt de verkeerde indruk gekregen. Mijn relatie met meneer Murphy is honderd procent zakelijk.' Ze zette haar woorden kracht bij door haar armen met een ferm gebaar over elkaar te slaan en haar lippen op elkaar te persen.

Ik maakte een snuivend geluid, niet in staat mijn lachen in te houden, en liep naar binnen. 'Ja, ja, dat zal wel.' Ik nam me voor om erachter te komen hoe het nu echt zat, gewoon voor de lol. Als ik tijdens mijn verblijf hier toch droog moest staan, kon ik maar beter andere bronnen van vermaak zoeken.

Mason zette mijn bagage in de hal en nam ons mee naar de woonkamer. Die had de vorm van een grote rechthoek, zoals in zo veel herenhuizen in Boston. Er waren een paar verdiepingen boven ons en misschien ook nog eentje onder ons. Ik keek uit naar een rondleiding.

Midden in de woonkamer stond een zwarte leren hoekbank en aan de wand ertegenover hing een flatscreen van minstens anderhalve meter. Her en der zag ik wat honkbalspullen, zoals een paar ingelijste shirts en een rij gesigeneerde ballen op de schoorsteenmantel. De ballen zaten allemaal in een eigen doosje van glas of plastic. Blijkbaar zorgde hij goed voor spulletjes waar hij om gaf. Misschien had Mason Murphy toch verborgen kanten. Ik hoopte van wel. Ik moest immers een maand lang zijn vriendin spelen.

‘Wat kom jij hier doen, Rach?’ Hij draaide zijn lichaam helemaal naar haar toe, hoewel dat niet echt nodig was. *Rach*. Dus hij kortte haar naam al af. Doorgaans is dat een teken dat je iemand goed kent of wel heel interessant vindt.

Ze was gaan zitten en sloeg haar benen over elkaar, waardoor haar rokje opkroop langs haar dijen. De beweging ontging Mason niet en zijn blik volgde de stof. Ik grinnikte, maar ze hoorden het niet. Volgens mij hadden ze niet eens door dat ik ook in de kamer zat.

‘Ik wilde er zeker van zijn dat jullie allebei de instructies voor morgen kennen. Dat wordt jullie eerste openbare optreden als...’ Ze schraapte haar keel en stopte een plukje haar dat aan haar wrong was ontsnapt achter haar oor. Het bleef niet zitten en viel weer langs haar wang naar beneden. Weer keek Mason haar aan alsof hij niets liever wilde dat die lok haar aanraken, het haar achter haar oor stoppen en haar huid strelen. Zijn vingers drongen in zijn gespierde dijen. ‘Als een... eh, stel,’ maakte ze haar zin af. Ze schraapte haar keel, alsof die woorden haar moeite hadden gekost. ‘Jullie zullen elkaar moeten kussen en dergelijke. Daar hebt u geen problemen mee, mevrouw Saunders?’ vroeg ze.

Ik keek haar met grote ogen aan. ‘Heb jij er problemen mee?’ vroeg ik. Ik kon gewoon niet geloven waar die twee mee bezig waren. Het was me overduidelijk dat ze elkaar het liefste wilden bespringen. Ik kende hen nog maar tien minuten en vroeg me af wat hen daar in vredesnaam van weerhield.

Rachel deinsde terug alsof ze een klap in haar gezicht had gekregen. ‘Pardon?’ Ze hapte naar adem en legde een hand op haar borst. ‘Waarom zou ik er problemen mee hebben?’

‘Moet je dat nog vragen?’ Ik schudde mijn hoofd.

‘Mia bedoelt waarschijnlijk of de sponsors bezwaren hebben tegen eventuele openbare uitingen van genegenheid.’

Nee, dat bedoelt Mia helemaal niet. Op welke planeet was ik eigenlijk beland? Waar waren die twee mee bezig? Ik slaakte een zucht en besloot het spelletje mee te spelen totdat ik wist hoe de vork in de steel zat. ‘Ja, dat dus.’

Rachels lippen trilden even en de spanning leek weg te vloeien uit haar schouders. Het was net alsof je naar een bloem zat te kijken waarvan de blaadjes sloten omdat het avond werd. Langzaam en ontspannen krulden de blaadjes naar binnen totdat ze opnieuw zouden worden gewekt door de ochtendzon of, in dit geval, door een nieuwsgierige escort uit Vegas die er alles uitflapte wat in haar opkwam.

‘Ons team heeft hier heel lang aan gewerkt. We begrijpen dat het een ongewone gang van zaken is, maar het kan niet anders. Meneer Murphy heeft zich tot nu toe geen idool getoond waarnaar het publiek kan opkijken. Hij zal zijn gedrag moeten veranderen: niet meer zo veel drinken, niet langer in de kroeg op de vuist gaan en zelfs niet meer af en toe een sigaret. Het team is van mening dat de eindeloze stroom vrouwen met wie hij zich in het afgelopen seizoen heeft laten zien zijn imago geen goed heeft gedaan, zeker niet omdat het elke keer een andere vrouw was. We gaan dat imago drastisch veranderen en u bent de eerste stap.’

Eindelijk keek ik naar Mason. Hij had zijn ellebogen op zijn knieën gepland en liet zijn hoofd in zijn handen rusten. Ik had nog nooit zo’n verslagen houding gezien. Ik stond op, ging naast hem zitten en wreef even met mijn hand over zijn rug. Hij keek me aan. ‘Ik heb het echt zwaar verkloot.’

‘Dat doen we allemaal wel eens. Maar je hebt in elk geval Rachel ingehuurd en zij vindt dat je al die moeite van het veranderen waard bent.’ Ik bleef met mijn hand over zijn sterke rug strijken totdat hij weer naar me opkeek. Hij rechtte zijn schouders en duwde zijn borst naar voren.

‘Goed, dus je wilt weten of ik de indruk kan wekken dat ik iets om haar geef?’ vroeg hij aan Rachel.

Ze knikte.

‘Oké.’ Hij wendde zich tot mij, met een intense uitdrukking op zijn

gezicht en een felle blik in zijn ogen. ‘Daar gaan we dan.’ En toen sloot hij zijn handen rond mijn gezicht en kwamen zijn lippen neer op die van mij. Ik hapte naar adem en opende daardoor per ongeluk mijn mond. Hij vatte dat op als een uitnodiging, al was het niet zo bedoeld. De smaak van de champagne kleefde nog altijd aan zijn tong toen die langs de mijne streek. Ik was voor mijn gevoel al heel lang niet meer op deze manier gekust, al was het in werkelijkheid nog maar twee weken geleden. Dat, in combinatie met het lekkere luchtje dat hij op had, liet al mijn verzet verdwijnen. Ik ging helemaal op in onze zoen. Zijn tong gleed mijn mond in, speels maar veeleisend. Ik beantwoordde zijn kus, boog me voorover en greep de voorkant van zijn shirt vast, zodat ik hem op zijn plaats kon houden terwijl ik mijn hoofd scheefhield omdat ik meer wilde. Meer van zijn kus, meer van hem. Verdomme. Dit hoorde niet bij het plan.

Toen we ons eindelijk van elkaar losmaakten, waren we allebei buiten adem.

‘Was dat goed genoeg?’ Mason draaide zich om naar Rachel, maar die was verdwenen. Ik hoorde haar hakken tikken op de tegels. ‘Rachel?’ riep hij.

‘Tot morgen! Goed gedaan!’ schalde haar stem door het huis. Twee tellen daarna sloeg de deur dicht.

Mason zakte in elkaar tegen de rugleuning van de bank. ‘Krijg nou wat.’

‘Liever niet.’ Ik leunde ook achterover.

Hij grinnikte.

‘Wat gebeurde er daarnet nou?’

‘Ik zat met een ontzettend lekkere escort te zoenen.’ In zijn ogen was een vlaag van lust te zien, maar ik wist wel beter. Dit was niet meer dan een lichamelijke reactie. Hij was ontzettend knap en ik kon niet ontkennen dat die zoenen me behoorlijk hadden opgewonden, maar er is een groot verschil tussen lichamelijke aantrekkingskracht en oprechte belangstelling.

‘Jij en Rachel vinden elkaar leuk,’ zei ik in een poging om vriendelijk te zijn.

Hij perste zijn lippen op elkaar en deed zijn ogen dicht. ‘Natuurlijk.

Ze regelt van alles voor me en daar betaal ik haar bijzonder goed voor. We zijn allebei tevreden. Prima toch?’

‘Dat bedoelde ik niet en dat weet je best.’

‘Hoor eens, ik weet niet hoe het met jou zit, maar ik heb honger en jij moet nog het een en ander uitpakken. Er staan tassen voor je klaar met allerlei zooi die Rachel en Val hebben gekocht. Ik weet ook niet wat het allemaal is, ik heb het gewoon op het bed gezet. Heb je trek in pizza?’

Hij stond snel op en wilde weglopen, maar toen bedacht hij zich. Hij draaide zich en stak zijn hand uit. ‘Bedankt dat je deze opdracht wilde aannemen.’ Hij trok me overeind. ‘Je kamer is de eerste deur rechts, tenzij je die van mij wilt delen.’ Hij trok suggestief zijn wenkbrauwen op en duwde even zijn heupen naar voren. Ik slaakte een zucht en schudde mijn hoofd. Toen ik wegliep, gaf hij me een harde pets op mijn billen.

‘Je hebt echt een lekkere kont, Mia.’

Ik bleef staan en plantte mijn hand in mijn zij. ‘Als je die hand later ook nog wilt gebruiken kun je hem maar beter thuishouden.’

Hij stak zijn beide handen omhoog en deed een stap naar achteren. ‘Oké, oké, ik wilde gewoon even oefenen voor de wedstrijd van morgen, meer niet.’

‘Spaar je krachten maar voor de wedstrijd. Je zult ze nog hard nodig hebben.’ Ik liep ontspannen naar de trap en dacht, totdat ik boven aan de trap stond, dat ik het laatste woord had.

‘Maar, schatje, ik speel alleen als ik weet dat ik ga winnen.’

O jee.